

Chương 346: Đến Quần Đảo Edina

(Số từ: 3203)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:53 PM 11/04/2023

Để đến Quần đảo Edina, tôi cần Lucynil.

Đó không phải là vấn đề cấp bách, nhưng cũng không có lý do gì để trì hoãn. Vì vậy, tôi đã ủy thác một lá thư được gửi cho Bá tước Argon Ponteus thông qua Băng Rotary.

Mặc dù tôi phải thận trọng trong các hành động của mình, nhưng tôi không có ý định trực tiếp đến thăm nhà của Bá tước Argon Ponteus, ngay cả khi tôi đeo chiếc nhẫn của Sarkegar.

Tôi rời trụ sở của băng Rotary và đi đến điểm liên lạc đã được sắp xếp trước.

Vì sẽ mất một thời gian để tin nhắn đến đích, tôi đợi cho đến khi màn đêm buông xuống.

Địa điểm gặp mặt là ở phần dưới của Irene, hơi xa Thủ đô Đế quốc.

Đó là một nơi hiếm khi có người lui tới.

Chờ đợi như thế này thì có thể thực hiện được nếu có thời gian, nhưng sẽ rất khó trong những tình huống khẩn cấp.

Mặc dù hiện tại tôi đang ở tại dinh thự của Bá tước Argon Ponteus, nhưng tôi không thể không nghĩ rằng mình cần tìm một cách thuận tiện hơn để liên lạc với Lucynil.

Tôi đã giết bao nhiêu thời gian bên bờ sông trong bóng tối?

*Swish

Một làn sương mỏng tụ lại trong không khí, chẳng mấy chốc hiện ra hình dạng của một cô gái tóc bạch kim.

*Click

"Xin chào, Archdemon?" cô ấy nói, khi cô ấy đáp nhẹ xuống đất và ngược nhìn tôi.

"Cô ở đây à."

"Vâng tôi ở đây."

"Nhưng vừa nãy nó là cái gì vậy? Nó giống như [dịch chuyển tức thời] sao?"

"Hả? Ồ... cái này?"

Cơ thể Lucynil mờ đi trong một thời gian ngắn, biến thành sương mù trước khi hiện thực hóa trở lại.

"Đó là khả năng của ma cà rồng. Nó không phải là [dịch chuyển tức thời]. Nó chỉ cho phép tôi di chuyển nhanh chóng."

Khả năng biến thành sương mù – Eleris chưa bao giờ thể hiện khả năng như vậy. Có lẽ đó là một sức mạnh duy nhất cho một dòng dõi cụ thể.

Chẳng lẽ mỗi dòng tộc đều có năng lực độc nhất của mình?

Trong khi tôi đang cân nhắc điều đó, Lucynil đặt tay lên hông.

"Dù sao thì, anh cần tôi à?"

"Ừ, bây giờ tôi cần phải đi đâu đó với cô."

"Ở đâu?"

"Một nơi gọi là Quần đảo Edina ở phía nam của đế quốc, cô có biết nó không?"

Trước câu hỏi của tôi, Lucynil khoanh tay như thể cô ấy không thể tin được.

"Anh nghĩ tôi bao nhiêu tuổi? Tôi biết một chút về địa lý. Mặc dù vậy, đã có trường hợp một số quốc gia mà tôi biết cuối cùng biến mất."

Có phải tôi đã hỏi một câu hỏi quá đơn giản đối với một người đã sống vô số năm? Lucynil nghiêng đầu khi nhìn tôi.

"Vậy, lý do để đến quốc đảo phía nam đó là gì?"

"Có một người tôi cần gặp ở đó."

Giải thích chi tiết cho Lucynil cũng chẳng ích gì, vì dù sao thì cô ấy cũng sẽ không hiểu, nên tôi để nó ở đó.

Lucynil dường như có thái độ để mặc cho tôi muốn làm gì thì làm. Cô ấy không có vẻ gì là phản đối hay ủng hộ.

Lucynil nhìn xung quanh.

"Được rồi. Không có ai xung quanh để nhìn thấy chúng ta, vậy chúng ta có nên đi bây giờ không? Nó khá xa, vì vậy tôi sẽ phải sử dụng nó nhiều lần."

"Ừ, đi thôi."

Lucynil tập trung tâm trí và bắt đầu sử dụng [Dịch chuyển tức thời hàng loạt].

Cho dù đó là Lucynil hay Eleris, tính cách của họ khá khác nhau, nhưng có một điều mà cả hai đều chia sẻ là độ tin cậy của họ.

Ở cực nam của đế chế là Quần đảo Edina, một nơi cách xa đất liền đến mức vượt ra ngoài phạm vi của cả những cánh cổng khổng lồ. Trong những trường hợp bình thường, người ta sẽ phải đi thuyền để đến các đảo.

Mặc dù có cổng dọc trên các đảo để đi lại giữa chúng, nhưng chúng không được kết nối với đất liền.

*Pop!

Lucynil niệm phép [dịch chuyển tức thời hàng loạt] liên tiếp.

Tôi được đặt chân đến Razark, thành phố cảng của Quần đảo Edina, nơi trước đây tôi đã đến thăm biệt thự của gia tộc Grantz.

Khi chúng tôi đến ngoại ô Razark, đôi mắt của Lucynil sáng lên.

"Oa! Ở đây có tuyết sao?"

Quần đảo Edina không phải là một khu vực nhiệt đới, nên ở đây cũng đang là mùa đông, và những bông tuyết lớn đang rơi xung quanh chúng tôi. Lucynil hào hứng bước trên tuyết.

"...Cô đã thấy tuyết rất nhiều lần tại Hội đồng rồi mà."

Chẳng phải hồi đó cô ấy đã phàn nàn về việc phát ốm sao?

"Archdemon, tuyết rơi ở nơi có gió mạnh đến mức có cảm giác như mặt anh sẽ bị xé toạc giống như tuyết yên bình rơi lặng lẽ ở một thị trấn cảng ấm cúng như thế này sao?"

"Có gì khác biệt sao?"

"Ugh, thật thú vị khi thấy ai đó trẻ hơn mình nhiều hành động như một ông già khó tính."

Thật kỳ lạ là sự nhạy cảm của Lucynil vẫn không giảm đi ngay cả khi đã sống một thời gian dài như vậy. Dù sao thì chúng tôi cũng đứng ở ngoại ô Razark, ngắm nhìn thành phố cảng phủ đầy tuyết trắng.

"Dù sao thì, chúng ta phải gặp ai?"

"Bạn bè? Đồng nghiệp? Người như vậy kinh doanh quán bar..."

Thành thật mà nói, tôi hầu như không thể nhớ bất cứ điều gì về Airi ngoài mái tóc hồng của cô ấy. Tôi có thể hỏi lần trước, nhưng tôi đã không làm thế. Lucynil nghiêng đầu trước lời nói của tôi.

"Một quán bar? Giấc mơ vĩ đại của anh về việc xây dựng lại Darklands có liên quan gì đến việc đồng nghiệp của anh đang điều hành một quán bar ở góc cực nam của lục địa?"

"Tôi quyết định coi đó là bước đầu tiên để kiểm soát tài chính của đế quốc. Các chi tiết phức tạp và mơ hồ nên rất khó giải thích."

"...Ra vậy? Chắc là như vậy rồi."

"Chuẩn rồi."

Lucynil dường như chấp nhận điều đó, thần thờ nhìn những bông tuyết đang rơi.

Cô gái này, luôn giúp đỡ mọi thứ nhưng không bao giờ quan tâm đến kết quả. Một cảm giác như, "Miễn là tôi giúp đỡ, nó có thành công hay không không phải là vấn đề của tôi."

Eleris ít nhất cũng tò mò về ý định của tôi.

Tôi chỉ nên đi theo dòng chảy. Cô ấy đang giúp đỡ, nhưng nếu có gì sai, đó không phải là lỗi của cô ấy.

Đó có phải là ý nghĩa của sự linh hoạt?

"Dù sao thì, đừng gọi tôi là Archdemon ở nơi công cộng nữa. Tôi không muốn thu hút bất kỳ sự chú ý kỳ lạ nào."

Mặc dù tôi biết sẽ không có ai có thể nhận ra tôi ở đây, nhưng tôi đã thay đổi diện mạo của mình thành một thứ hoàn toàn khác với Reinhardt.

"Được rồi, Reinhardt."

"Tốt."

Tôi không còn là Reinhardt bề ngoài nữa, nhưng vẫn là Reinhardt trên danh nghĩa. Đó không phải là một cái tên đặc biệt hiếm, vì vậy nó có thể chấp nhận được.

Tôi bước vào Razark và cố gắng hỏi về quán rượu của Airi. Tôi thậm chí còn không biết tên của nơi này, và chỉ hỏi xem có nhiều quán rượu mà phụ nữ hấp dẫn lui tới trong khu vực hay không.

Lần cuối cùng tôi đến đây, nó đã đủ nổi tiếng để gây náo loạn cả thành phố, nên tôi nghĩ chỉ cần hỏi thăm xung quanh, tôi sẽ nhanh chóng tìm thấy nó.

"...?"

Tuy nhiên, người đi bộ đi qua cau mày khi nghe câu hỏi của tôi.

"Anh đang nói gì vậy?"

"...Xin thứ lỗi?"

"Quán rượu đó đã đóng cửa khá lâu rồi."

Nói xong, người đi đường nhanh chóng bước đi.

Đóng cửa? Trong suốt thời gian qua, Eleris đã bận rộn với những vấn đề liên quan đến Thủ đô Đế quốc và không thể chú ý đến những diễn biến ở Quần đảo Edina.

Có điều gì đã xảy ra với Airi trong lúc đó không?

"Có vẻ như là một tình huống đặc biệt?"

"...Thực vậy?"

Lucynil và tôi nhìn nhau chăm chăm, nhưng chúng tôi không thể tìm ra câu trả lời cho tình huống này vì cả hai chúng tôi đều không biết gì cả.

Tôi đi bộ xa hơn một chút và hỏi thêm những người đi đường. Hầu hết các câu trả lời là họ biết về quán rượu, nhưng nó đã đóng cửa một thời gian và chẳng ích gì khi đến đó.

"À, quán rượu đó à? Tệ quá. Tôi đã từng đến đó khá thường xuyên..."

Anh ta rõ ràng là một người bảo trợ say rượu từ cái nhìn của nó. Người đàn ông say sưa liếm môi.

"Nhân viên quán rượu... Những người đó có an toàn không?"

Trước câu hỏi của tôi, anh cau mày.

"An toàn? Anh hỏi họ có an toàn không? Heh, heh, heh..."

Anh ta cười một cách hoài nghi và đi ngang qua tôi.

Có chuyện gì đã xảy ra với Airi và succubus? Có phải họ bị phát hiện là succubus, khiến họ đau khổ hoặc thậm chí chết?

Công việc kinh doanh của họ có vẻ thành công, nhưng cũng có vẻ như họ đã gây ra khá nhiều tai họa cho gia đình.

Có phải điều đó cuối cùng đã trở thành một vấn đề, dẫn đến bùng nổ sự bất mãn của công chúng? Những khả năng khủng khiếp như vậy xoáy vào tâm trí tôi.

Tôi chặn người đi đường bên cạnh để hỏi.

Lần này, đó là một phụ nữ trung niên.

"Tôi nghe nói có một quán rượu nổi tiếng với nhiều phụ nữ hấp dẫn ở Razark, nhưng nó dường như hiện đã đóng cửa. Cô có biết chuyện gì đã xảy ra không?"

"...Tại sao anh lại hỏi?"

Người phụ nữ trung niên cau mày khi nghe câu hỏi trực tiếp của tôi.

"Tôi chỉ thắc mắc liệu có ai trong số họ bị thương hay gì không..."

"Đau? Đau, chân của tôi!"

"...Xin lỗi?"

"Ai đã làm tổn thương những cô gái vô tích sự đó?
Tôi ước chúng nên chết đi!"

*Phụt

Người phụ nữ trung niên nhỏ nước bọt kinh tởm
và bỏ đi.

Điều gì đã xảy ra?

Cái quái gì đã xảy ra vậy?

Câu trả lời đến từ người tiếp theo tôi hỏi.

"Ồ, những người phụ nữ mà anh đang nói sao?"

Người này hình như không có hứng thú lắm với
rượu, trong giọng nói của họ không hề có một chút
thất vọng nào.

"Họ đã bỏ kinh doanh rượu cách đây khá lâu và
chuyển sang cho vay tiền."

Không đời nào.

Điều đó có nghĩa là gì?

Ông già mà tôi đang nói chuyện chỉ về một hướng
của Razark.

Ở đó, thậm chí từ xa, một tòa nhà bằng đá khá lớn
nổi bật.

"Họ không làm ăn với những thường dân như
chúng ta. Họ chủ yếu cho các chủ tàu dẫn dắt các
đội tàu thương mại và các quý tộc vay tiền. Có vẻ
như mọi việc đang suôn sẻ với họ. Chắc hẳn họ
đã từ bỏ công việc kinh doanh ban đầu của mình."

Không phải là việc kinh doanh đã thất bại.

Ngược lại, nó đã diễn ra tốt đẹp đến mức họ không cần phải điều hành nó nữa. Khi một người qua đường đi ngang qua, Lucynil nắm lấy tay áo tôi với vẻ mặt trống rỗng.

"Đây có phải là thứ mà anh đã đề cập trước đó... sức mạnh tài chính của Đế chế hay gì đó không?"

"Chà... hình như là vậy."

"Tại sao anh cũng có vẻ như không mong đợi điều đó?"

Tôi chỉ gợi ý rằng họ nên cố gắng đạt được sức mạnh tài chính của Đế chế, nhưng họ đã đóng cửa quán rượu và chuyển sang kinh doanh cho vay tiền?

Họ đã kiếm được bao nhiêu tiền?

Lucynil và tôi đi về phía tòa nhà mà người qua đường đã chỉ.

Quán rượu của Airi đã hoạt động thành công. Vì vậy, những khách hàng thường xuyên có vẻ thất vọng khi họ thấy việc chuyển sang kinh doanh cho vay tiền.

Hiệu cầm đồ, cho vay, cho vay tiền.

Nó dường như được gọi bằng nhiều tên khác nhau, nhưng tòa nhà bằng đá mà Lucynil và tôi đến lớn như một tổ chức tài chính.

Khi một tiệm cầm đồ trở nên lớn như vậy, sự khác biệt giữa nó và một tổ chức tài chính là gì?

Tôi dự kiến sẽ thấy một quán rượu nhộn nhịp vào lúc nửa đêm, nhưng họ xây dựng tòa nhà này khi nào vậy?

—Angel Capital

Tên của công ty thậm chí còn được khắc trên lối vào cao.

"Tôi không biết nhiều về tài chính, nhưng thiên thần và việc cho vay tiền có vẻ như là một sự kết hợp thực sự không tương thích."

"...Tôi cũng nghĩ thế."

Ngay cả tiếng lẩm bẩm bức tức của Lucynil.

Mặc dù đã nửa đêm, nhưng ánh sáng rực rỡ vẫn chiếu ra từ bên trong.

Hơn nữa, có một số hỗn loạn gần lối vào.

Một phụ nữ trẻ mặc vest đen và một người đàn ông trung niên bụng phệ.

Đó không phải là Airi, nhưng tôi có cảm giác rằng đó chắc chắn là một trong những succubus mà tôi đã giải cứu.

"Này, cứ để lần này nợ đi. Tôi đã nói với cô rất nhiều lần, tiền của tôi hiện đang bị trói buộc. Hả?"

"Thuyền trưởng, tôi đã nói với ông bao nhiêu lần rồi? Xin hãy giữ nguyên hạn trả lãi. Chúng tôi cũng đang thắt chặt tiền của mình, và nếu thời hạn

không được đáp ứng, thì không chỉ một hai việc sẽ hỏng đâu. Tôi đã nói với ông nhiều lần rồi đấy. nhiều lần để cẩn thận về các hình phạt khi không đáp ứng thời hạn, và đổi lại, chúng tôi đã giảm lãi suất."

"À, tôi biết. Tất nhiên, tôi biết. Nhưng ai mà biết được mọi chuyện sẽ thành ra thế này? Chỉ một tuần thôi, đợi chỉ một tuần thôi và tôi sẽ trả gấp ba số tiền lãi mà tôi không thể trả đúng hạn. Nghiêm túc mà nói, đã có chuyện xảy ra và đột nhiên tiền của tôi bị kẹt hoàn toàn. Tôi chưa bao giờ gặp vấn đề này trước đây, cô biết không?"

"Xin lỗi, Thuyền trưởng, tôi thực sự muốn giúp ông, nhưng đó không phải là điều tôi có thể tự mình quyết định. Tôi đã được cảnh báo nghiêm ngặt để tuân theo các hướng dẫn. Hiện tại số tiền lãi không quan trọng. Chúng tôi đã từng đã mất một khoản lớn vì chúng tôi tùy ý kéo dài thời hạn, dẫn đến khó khăn về tài chính. Tôi thực sự xin lỗi, Thuyền trưởng."

"Yuria... Làm ơn, tôi xin cô đấy. Cô nghĩ tôi quan tâm đến số tiền lãi nhỏ sao? Tôi là thuyền trưởng của một con tàu thương mại cấp Lenos. Tôi không phải là loại người hay lo lắng về một khoản nhỏ như vậy. số tiền, cô biết không? Tôi chưa bao giờ ở trong một tình huống mà tôi hối hận về điều gì

như thế này. Chỉ cần nhìn vào khuôn mặt của tôi. Làm ơn? Làm sao nó không hoạt động được? Cô có nghĩ việc tôi vỡ nợ như vậy là hợp lý không? Nếu cô giúp tôi chỉ một lần này, tôi sẽ trả lại cô sau."

Nhìn cảnh diễn ra khiến tôi đau đầu.

Cái quái gì đang xảy ra vậy?

Những lời cầu xin dai dẳng của người đàn ông trung niên dường như làm suy yếu succubus Yuria, người thở dài nặng nề.

"Không thể không được. Tôi biết ông, Thuyền trưởng, không chỉ một hai ngày. Nhưng ông phải biết đây là lần cuối cùng, phải không? Nếu thời hạn tới muộn, lần sau không chỉ là của ông. vấn đề này, nhưng cổ của tôi cũng sẽ bị đe dọa. Ông hiểu rồi chứ? Ông đánh giá cao tôi như thế nào."

"Tất nhiên rồi! Tôi đã bao giờ thất hứa với cô chưa? Hả?! Ngoại trừ, chà, lần này! Haha!"

"Được rồi, tôi sẽ kéo dài thời hạn thêm một tuần, nhưng lần sau ông phải chuẩn bị sẵn sàng. Ông biết điều đó khó khăn ngay cả với quyền hạn của tôi, phải không?"

"Tất nhiên rồi! Không chỉ tiền lãi mà cả tiền gốc tôi cũng sẽ trả trong vòng một tuần!"

Người đàn ông trung niên phá lên cười sảng khoái khi nghe lời đảm bảo và rời đi.

Nhân viên Angel Capital, có lẽ là một succubus tên Yuria, ngây người nhìn chúng tôi đứng gần lối vào sau khi người đàn ông rời đi.

"Mọi người là khách sao?"

"Cô có thể nói rằng..."

Trước lời nói của tôi, Yuria gãi má với một nụ cười xin lỗi.

"Tôi xin lỗi. Angel Capital chỉ cung cấp dịch vụ tài chính cho những khách hàng VIP được lựa chọn cẩn thận và chúng tôi không chấp nhận khách hàng mới. Trừ khi anh có đề xuất từ một thành viên hiện tại, rất khó để sử dụng dịch vụ của chúng tôi."

Đây là một doanh nghiệp cho vay nặng lãi.

Nhưng đó không phải là một kẻ cho vay nặng lãi bình thường nhắm vào thường dân.

Không rõ bằng cách nào mà chúng tôi lại đến được đây từ quán bar, nhưng xét về quy mô, rõ ràng là họ đã kiếm bộn tiền.

Ngay bây giờ, tôi không phải là Valier hay Reinhardt, vì vậy họ sẽ không nhận ra tôi.

"Nói với Chủ tịch rằng 'gia tộc cuối cùng còn sót lại' đã đến. Họ sẽ hiểu."

"...!"

Có nhiều cách để gặp Airi.

Dù không có quan hệ huyết thống nhưng chúng tôi là gia tộc cuối cùng còn sót lại.

Hoàng tộc của Darklands.

Ngoại trừ Airi, tôi là thành viên duy nhất còn lại trong gia tộc, và họ chắc chắn sẽ hiểu.

“...Tôi sẽ hộ tống anh. Lối này.”

Và nếu Yuria là một succubus, cô ấy không còn lựa chọn nào khác ngoài việc hiểu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading